

Република Србија

УПРАВНИ СУД

Одељење у Нишу

П 1 У.21109/10

11.08.2011. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Николе Динића, чланова већа, са судијским помоћником Небојшом Стојановићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиле А.А. из Л., Улица ..., против тужене Жалбене комисије судова у Београду, ради поништаја решења број ... од ... године у предмету распоређивања државног службеника, у нејавној седници већа одржаној дана 11.08.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** решење Жалбене комисије судова у Београду, број ... од ... године и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

Обавезује се тужени орган да тужиљи накнади трошкове управног спора у износу од ... динара, у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, одбија се као неоснована жалба Зорице Станковић, овде тужиле, изјављене против решња в.ф. Председника Основног суда у Лесковцу ... Су.бр.. ... од ... године којим се у ставу првом диспозитива

одлучује да је ..., уписничар у Општинском суду у Лебану, привремено нераспоређена и да је преузима Основни суд у Лесковцу, до доношења Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Основном суду у Лесковцу, када ће коначно бити одлучено о њеном радно правном статусу, а у ставу другом диспозитива решења одлучено је да док је привремено нерспоређена А.А. има право на накнаду плате у износу од ... динара.

Тужила је управном суду, преко пуномоћника, поднела дана 16.04. 2010. године тужбу због „ћутања управе“, а због недоношења одлуке од стране туженог Министарства правде Републике Србије-Жалбене комисије судова у Београду, по њеној жалби поднетој против решења В.Ф. председника Основног суда у Лесковцу ... Су.бр. ... број од ... године. Уз одговор на тужбу, тужени орган Жалбена комисија судова у Београду, обавештава Управни суд да је по жалби тужиле одлучено решењем број од ... године, а које прилаже уз одговор на тужбу. Тужила је од стране Управног суда, дописом од ... године, упозната са донетим решењем, и истовремено, сагласно члану 29. Закона о управним споровима позвана да се изјасни да ли је накнадно донетим актом задовољна или остаје при тужби и у ком обиму, односно да ли тужбу проширује на нови акт. По упућеном позиву, тужила у благовремено поднетом поднеску обавештава Управни суд, да није задовољна донетим решењем, и да тужбу проширује и у односу на другостепено решење. Имајући у виду изјаву тужиле да тужбу проширује на нови акт, управни суд налази да је тужила одустала од тужбе због „ћутање управе“ и поступак по тужби наставио у односу на решење туженог од ... године.

Тужила оспорава законитост оспореног решења због повреде поступка и погрешне примене материјалног права. У тужби у битном истиче да је ступањем на снагу Закона о уређењу судова и Закона о седиштима и подручјима судова, дошло, између осталог, и до укидања Општинског суда у Лебану у коме је тужила била запослена на неодређено време, на радном месту референта писарнице, и оснивања новог Основног суда у Лесковцу који је преузео послове

Општинског суда у Лебану. Указује на погрешну примену одредбе члана 16. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва, наводећи да исти регулише статус нераспоређених службеника након доношења привременог акта о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места, али не и статус службеника суда који су остали нераспоређени након доношења привременог акта. Оспорава став туженог, да је Комисија Високог савета судства у смислу одребе члана 16. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва, била овлашћена да одреди и нераспоређене државне службенике и намештенике, занемарујући при томе одредбу члана 17. цитираног закона. Сматра да није могла бити привремено нераспоређена у смислу цитираних законских одредби и истој одређена плата као нерспоређеном државном службенику применом одредбе члана 34. Закона о платама државних службеника и намештеника, већ је њен радно правни статус требао бити регулисан применом одредбе члана 135. Закона о државним службеницима, а у вези са чланом 17. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва.

У одговору на тужбу, тужени орган остаје у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предлаже суду да тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр.111/09) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Првостепеним решењем од године одлучено је да је тужиља, уписничар у Општинском суду у Лебану, привремено нераспоређена и да је као такву преузима Основни суд у Лесковцу до доношења Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места, када ће коначно бити одлучено о њеном радно правном статусу, као и да тужиља док је привремено нераспоређена има право на накнаду плате у износу од . динара. У образложењу

оспореног решења наводи се да је тужиља по решењу председника Општинског суда у Лебану од ... године била распоређена на радно место уписничара у Општинском суду у Лебану, а да је Комисија Високог савета судства након извршеног распоређивањ државних службеника и намештеника утврдила да је тужиља остала привремено нераспоређена па тужиљу сагласно Одлуци Високог савета судства од ... године преузима Основни суд у Лесковцу. Како је тужиља остала нераспоређена то је тужиљи у смислу одредбе члана 138. став 1. Закона о државним службеници, уз примену одредбе члана 34. Закона о платама, утврђено право на накнаду плате која износи од 65% од основне плате. У поступку по жалби тужени орган је одбио тужиљину жалбу, закључујући да је првостепени орган у поступку одлучивања на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио материјално право. Оцењујући наводе из жалбе да је тужиља требала бити распоређена у смислу одредбе члана 135. Закона о државним службеницима, тужени орган је закључио да је исти неоснован, а ово стога јер је Комисија Високог савета судства, у смислу одредбе члана 16. став 3. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва („Службени гласник РС“ 116/08) којом је прописано да ће Високи савет судства образовати комисију која ће донети решења о распоређивању запослених из судова у складу са привременим актом о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места, утврдила да је након извршеног распоређивања запослених из Општинског суда у Лебану тужиља остала нераспоређена, а након чега је, у смислу Одлуке Високог савета судства, в.ф. председника Основног суда у Лесковцу без повреде правила поступка, на основу правилно утврђеног чињеничног стања и уз правилну примену закона донео ожалбено решење.

Основано се, по оцени Управног суда, у тужби указује да је у првостепеном и другостепеном поступку погрешно примењено материјално право. Ово стога што је одредбом члана 16. став 1. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва („Службени гласник РС“ 116/08) прописано да потребна средства за рад, опрему, архиву и запослене судова и јавних тужилаштва која престају да раде даном почетка примене овог закона, као и из окружних судова и окружних јавних тужилаштва, преузимају судови и

јавна тужилаштва у складу са надлежношћу одређеном овим законом, Законом о уређењу судова и Законом о јавном тужилаштву, а одредбом става 3. истог члана прописано је да ће Високи савет судства и Државно веће тужилаца образовати комисије које ће донети решења о распоређивању запослених из судова и јавних тужилаштва из става 1. овог члана, у складу са привременим актом о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места, који ће донети министар надлежан за правосуђе до 1. септембра 2009. године. Одредбом члана 17. истог закона, прописано је да се на права запослених из члана 16. овог закона примењују одредбе закона који уређују права државних службеника и намештеника при промени уређења државних органа.

Управни суд налази да се у конкретном случају ради о промени система уређења државног органа насталој укидањем државног органа уз преузимање државног органа, у ком случају су правилно управни органи нашли да се на конкретни предмет има применити одредба члана 135. став 1. Закона о државним службеницима, али су погрешили када су уз позивање на одредбе члана 16. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва и записника Комисије високог савета судства од ... године, нашли да тужилца има статус привремено нераспоређеног службеника и као таквој одредила јој право на накнаду плате која износи 65% од основне плате за месец који предходи месецу у коме је донето првостепено решење. Наиме, одредбом члана 135. став 1. Закона о државним службеницима („Сл.гласник РС“ број 79/05 и 104/09) прописано је да ако државни орган буде укинут а његов делокруг преузме други државни орган, он преузима и државне службенике из укинутог државног органа, решењима која доноси руководилац државног органа који је преузео делокруг, у ставу 2. истог члана прописано је да до доношења новог Правилника у државном органу који је преузео делокруг, преузети државни службеници настављају да раде послове које су радили, а право на плату остварују према дотадашњим решењима, док је у ставу 3. прописано да после доношења новог правилника примењују се одредбе овог закона које важе за случај кад је нови правилник донесен само ради промене унутрашњег уређења државног органа (члан 134. овог закона). Како се у конкретном случају ради о радно правном

статусу службеника насталих привременом распоређивању у смислу одредбе члана 16. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва, то се, по налажењу овог суда, на статус службеника који су након привременог распоређивања остали нераспоређени иста не може уподобити са радно правним статусом службеника при промени унутрашњег уређења државног органа у смислу одредби члана 133. и 134. Закона о државним службеницима, због чега се на овај радно правни однос није могла применити ни одредба члана 138. истог закона. На конкретни радно правни однос, првостепени орган је, без обзира што је тужиља након привременог распоређеивања остала нераспоређена, био дужан да, до доношења коначног акта о унутрашњој организацији, примени одредбу члана 135. став 1. и 2. Закона о државним службеницима.

Како ни тужени орган у поступку одлучивања по жалби на првостепено решење није отклонио ове повреде, из наведених разлога, а због погрешне примене материјалног права, Суд је тужбу прихватио и оспорено решење поништио.

Суд је нашао да су се у конкретном случају стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе, јер је одлука суда у предметној ствари заснована на утврђеном постојању повреде материјалног права, која ће у поновном поступку бити отклоњена.

Одлука о трошковима донета је на основу члана 149. став 1. и члана 150. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), а које се сходно примењују у смислу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, уз примену АТ. Тужиља је тражила трошков на име састава тужбе због ћутања управе на износ од ... динара, трошкове на име састава тужбе изјављена на накнадно донето решење дугостепеног органа на износ од ... динара, као и на име трошкова састављања поднеска ради проширења тужбе. Управни суд налази да тужиљи на име састава за две тужбе и поднеска којим проширује тужбу припада износ од ... динара, а сходно тарифном броју 8. став 1. тачка 10. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ број 129/07 и 53/10) увећане у смислу тарифног броја 11. и 17. наведене тарифе, па је одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде.

Са изнетих разлога, Управни суд је нашао да је оспореним решењем

повређен закон на штету тужиље, па је применом одредбе члан 42. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09), одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде. У извршењу пресуде тужени орган ће донети ново, на закону засновано решење, придржавајући се примедба суда у року и на начин прописан одредбом члана 69. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 11.08. 2011. године, II 1 У21109/10

Записничар

Небојша Стојановић, с.р.

Председник већа, судија

Деса Симић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

НС